

ZABLUDA

DUHOVNI VODIČ, DUH TIGRA I JEDNA STRAŠNA MAJKA!

TOM PRVI
OVEN DŽONS

SADRŽAJ

(Untitled)

ZABLUDA

OVENA DŽONSA

Jelena Sekulić

POSVETA

PRIZNANJA

INSPIRATIVNI CITATI

SADRŽAJ

1. HOBSONOV IZBOR

2. PODIZANJE SVESTI

3. MAJČINA MALA POMOĆNICA

4. INSPIRACIJA

5. SUSEDI

6. MEGANINI PRIJATELJI

1. HOBSONOV IZBOR

Megan je ponovo bila zaključana u podrumu i na ivici suza. Imala je samo 12 godina i nije mogla da razume zašto bi joj majka uradila nešto tako užasno. Dešavalo se ranije već šest puta, ali kao da njen otac nije znao ništa o tome, mislila je. Nikad mu nije rekla i bila je uverena da ni njena majka nikad ništa ne bi rekla.

Između nje i njene majke postojao je prećutni pakt da ne iznevere jedna drugu, ali evo, dešavalo se ponovo, sedela je u podrumu u prljavštini i prašini s ko zna kakvim užasnim stvorenjima koja su je posmatrala.

Nije znala. Bio je mrkli mrak i bila joj je potrebna sva snaga da se suzdrži od plakanja i preklinjanja majke da je pusti. Ali to je već bila pokušala ranije i majka je postavljala nerazumne zahteve kao uslove za njeno oslobađanje. Uslove koje je znala da ne može da ispuni ma koliko da se potruđi.

Ponekad se činilo da je jedino ona pakt uzimala zaozbiljno.

Uprkos naporima, suze su ponovo počele da se kotrljaju niz njene obraze praveći nevidljiva rečna korita kroz prašinu na njenom licu spirajući prašinu od uglja na njenu školsku uniformu. Bilo je previše, stvarno jeste. Kako je neko ko je tako dobro razumeo, mogao tako surovo da se ponaša prema svojoj jedinjoj kćeri?

Megan je nehотиčno skočila kad je njena majka namerno udarila u vrata usisivačem dok je prolazila pored. Nije bilo nijednog zračka svetlosti koji bi je utešio, pa je uradila ono što je otkrila da joj najviše pomaže i uzverala se uz gomilu uglja do zida i onda otišla udesno dok nije došla do uglja.

Tamo je dugu suknju obmotala oko nogu da joj se nešto jezivo ne bi uspelo uz odeću i podvukla je ispod sebe. Zakopčala je svu dugmad na bluzi, uzvukla čarape, navukla džemper preko glave i uvukla ruke u rukave. Ovako je Megan znala da je bezbedna koliko je to moguće od onoga što je živelo u podrumu za ugaj. Nije se brinula zbog duhova ili sličnih stvari, iako je to u stvari bio problem, ali nije volela da insekti puze po njoj i nije

mogla da podnese misao da je ujedaju i sisaju joj krv. Mrzela je i pauke, ali umotana u čauru napravljenu od školske uniforme, znala je da ima najviše par centimetara kože iznad čarapa do kojih bi jezivi gmizavci mogli da dođu. Tačnije nekoliko kvadratnih centimetara sa strane jer je rukama čvrsto pritisnula listove uz bedra.

Htela je da može da prestane da jeca. Bar nakratko, ali znala je da će se to ipak desiti dok bude čekala da je majka oslobodi. Znala je i kad će to da bude – oko pola šest, što joj je ostavljalo pola sata da se opere pre nego što se otac vrati s posla.

Megan je razumela zašto njena majka to radi. Zato što je bila uplašena, a Megan nije. Njena majka se plašila za svoju kćer i htela je da se plaši jednako kao i ona. Problem je bio u tome što se Megan nije plašila i nije videla ništa zbog čega bi se plašila. Stotinu puta je pokušala to da objasni svojoj majci, ali ona bi je ućutkala, figurativno ili bukvalno kao sad.

Roditelji su joj bili katolici, ali njena majka se strogo pridržavala dogme, dok je otac to činio manje. Majka je bila uplašena zbog života posle smrti, ili je bar tako govorila, ali ne za sebe jer je smatrala da je dobra katolkinja i bila je ubeđena da je njeno mesto na nebu već osigurano dok god je izvršavala svoju dužnost. Problem je bio u tome, bar koliko se to ticalo Megan, što je njena majka smatrala delom svoje dužnosti to da drži kćer zaključanu u podrumu za ugalj zbog čega je i sad bila tamo.

I otac joj je bio katolik, ali nije bio tako strog kao majka. Verovao je da ako ljudi žele da rizikuju večno prokletstvo, imaju pravo na to. Brinuo se o sopstvenoj duši i onima koje je voleo, ali je verovao u određeni stepen slobodne volje, čak i za devojčice.

Megan je volela oba roditelja bez obzira na to što joj je majka radila jer, iako je bila mlada, shvatala je da njena majka ima najbolje namere. Čak je pokušala da ih oboje voli podjednako, ali je problem, po Meganinom mišljenju, bio u tome što njena majka ili nije imala dobre učitelje ili je bila previše uplašena da veruje sopstvenim očima, ušima ili čulima.

Nije tačno znala šta su bili, ali znala je da ih poseduje kao i drugi, ali njena majka ih nije priznavala, pa nije ni verovala da ih drugi poseduju. „Ipak“ – majka joj je rekla – „ja imam trideset četiri godine, a ti samo dvanaest. Išla sam u katoličku školu, a ti ideš u gimnaziju gde se spajaju sve vere.“

Njena majka očigledno nije imala problem s gimnazijom, ali je ubacila izraz „sve vere“. Megan nikad nije razumela u čemu je problem. Upoznala

je i dobre i loše, pametne i ne baš, svesne i ne baš koji su pripadali svakakvim religijama.

Njena majka je spadala u kategoriju dobrih u srcu, pametnih i prilično svesnih.

Otac joj je bio dobar, pametan i sasvim svestan.

Megan je smatrala da je dobra, prilično pametna i veoma svesna.

U tome je i bio njen problem. Zato je bila šćućurena u uglu podruma za ugalj sa svakakvim stvarima koje su verovatno gmizale po njoj upravo ove sekunde. Ježila se od te pomisli, ali je sad šmrcaje prestalo kao što je i znala da će da se desi.

Znala je da ima dve opcije.

Mogla je da kaže ocu šta joj se dešavalo iza njegovih leđa i izazove svađu, što bi moglo da dovede do razvoda ili da nju predaju hraniteljskoj porodici, ili je mogla da se pretvara da nije svesna, kako je ona obično to nazivala.

Megan je naučila da je najbolja stvar, kada je zaključana u podrumu, da razmišlja o nečem drugom, a najviše je volela da razmišlja o svojim prijateljima. Nije ih imala mnogo, ali su joj bili posebni. Njeni omiljeni prijatelji bili su njen deda, Vaćinhinša i njena maćka.

Zatvorila je oći pokušavajući da se opusti i zamisli ih kako stoje pred njom ili sede pored nje. Ovo je uvek izazivalo osećaj topline, pa je tako radila svaki put kad se osećala uznemireno. Bila je to jedna sitnica koja joj je pomagala da se nosi sa životom kada bi bio nepravedan.

Megan je pomislila da joj se nešto oćešalo o bedro i začula tihi zvuk koji je prigušio njen džemper.

Zaledila se na trenutak.

2. PODIZANJE SVESTI

Sve je počelo još dok je bila beba. Preko dana je bila s bakom s majćine strane jer su joj oba roditelja radila. Majćini roditelji su bili tradicionalni, a to znaći da je muć išao na posao, a žena je ostajala kod kuće i radila sve što je mogla da nađe po kući kada deca već stvore svoje porodice i odu od kuće. Gospođa Vajt nikad nije imala svoje prijatelje. Svi ljudi koje je poznavala bili su prijatelji ili supruge prijatelja njenog muća, tako da, kad je on umro, gospođa Vajt nije uopšte imala prijatelje.

Nekoliko put je gospođa Vajt pomislila da će da poludi od dosade i usamljenosti.

You've Just Finished your Free Sample

Enjoyed the preview?

Buy: <http://www.ebooks2go.com>